

Rådets slutsatser om immunisering av barn: framgångar och utmaningar när det gäller immunisering av barn i Europa samt hur man ska gå vidare

(2011/C 202/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. ERINRAR OM att enligt artikel 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska unionens insatser komplettera den nationella politiken och inriktas på att förbättra folkhälsan och då särskilt innefatta kamp mot de stora folksjukdomarna, varvid unionen även ska främja samarbete mellan medlemsstaterna på folkhälsoområdet och vid behov stödja deras insatser samt till fullo respektera medlemsstaternas ansvar för att organisera och ge hälso- och sjukvård,
2. ERINRAR OM att enligt artikel 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska medlemsstaterna i samverkan med kommissionen samordna sin politik och sina program,
3. ERINRAR om Europaparlamentets och rådets beslut nr 2119/98/EG av den 24 september 1998 om att bilda ett nätverk för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar i gemenskapen⁽¹⁾, där det krävs snar vetenskaplig analys så att effektiva gemenskapsåtgärder kan vidtas.
4. ERINRAR om Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 851/2004⁽²⁾ om inrättande av ett europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar, som ska stödja befintlig verksamhet, som till exempel relevanta handlingsprogram inom folkhälsosektorn på gemenskapsnivå, angående förebyggande och kontroll av smittsamma sjukdomar, epidemiologisk övervakning, utbildningsprogram och mekanismer för tidig varning och reaktion, och som ska främja utbyte av bästa metoder och erfarenheter i förbindelse med vaccinationsprogram,
5. INSER att även immunisering av barn faller under de enskilda medlemsstaternas ansvar och det finns olika vaccinationsprogram inom EU vad beträffar professionellt innehåll, obligatorisk eller frivillig art eller finansiering, finns det ett mervärde i att ta upp denna fråga på europeisk nivå,
6. INSER att eventuella gemensamma ansträngningar för att förbättra vaccinationen av barn också kan dra nytta av bättre synergier med andra av EU:s politikområden där man särskilt beaktar utsatta grupper, t.ex. romer i vissa medlemsstater,
7. VÄLKOMNAR resultaten av konferensen på expertnivå "För en frisk framtid för våra barn – immunisering av barn" (*For a Healthy Future of Our Children – Childhood Immunisation*), som ägde rum i Budapest den 3–4 mars 2011 och där deltagarna tog upp framgångar och utmaningar i samband med immunisering av barn i Europeiska unionen och underströk behovet av att uppnå och bibehålla snabb och omfattande immunisering av barn både inom befolkningen i allmänhet och i befolkningsgrupper där vaccinationen är otillräcklig, ha högkvalitativa data för att övervaka täckning och kontroll på subnationell och nationell nivå samt EU-nivå av sjukdomar som kan förebyggas genom vaccination, samt samordna och finslipa kommunikationsstrategier för att nå befolkningsgrupper där vaccinationen är otillräcklig eller människor som är skeptiska till nyttan av vaccination,
8. NOTERAR att program för immunisering av barn visserligen har bidragit till kontrollen av smittsamma sjukdomar i Europa, men att många utmaningar fortfarande kvarstår,
9. ERINRAR om att det mest effektiva och ekonomiska sättet att förebygga smittsamma sjukdomar är vaccination, när sådan finns,
10. NOTERAR att ökad mobilitet och migration ger upphov till ett antal hälsorelaterade frågor, som också är relevanta för immunisering av barn,
11. UNDERSTRYKER att vacciner har lett till kontroll, lägre förekomst och till och med eliminering av sjukdomar i Europa som tidigare förorsakat död eller livslånga skador för miljoner människor och att den globala utrotningen av smittkoppor och elimineringen av polio i de flesta länder i världen är utmärkta exempel på framgångsrika vaccinationsprogram,
12. NOTERAR att epidemier av mässling och röda hund fortfarande förekommer i flera europeiska länder och UNDERSTRYKER att Europa inte uppnått målet att eliminera mässling och röda hund 2010 eftersom vaccination på subnationell nivå inte hade den omfattning som krävdes och ERINRAR därför om Världshälsoorganisationens (WHO) resolution av den 16 september 2010 om förnyat engagemang för att eliminera mässling och röda hund och förebygga det kongenitala rubellasyndromet senast 2015 samt varaktigt stöd för att den europeiska WHO-regionen ska uppnå poliofri status,
13. UNDERSTRYKER vikten av att identifiera och rikta sig till befolkningsgrupper där risken att drabbas av sjukdomar som kan förebyggas genom vaccination är större och NOTERAR samtidigt det betydelsefulla faktum att de sårbara befolkningsgrupperna är olika i olika länder eller regioner,

⁽¹⁾ EGT L 268, 3.10.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 142, 30.4.2004, s. 1.

14. UPPMANAR medlemsstaterna att

- bedöma och kartlägga hinder och utmaningar som påverkar tillgången till vaccinationstjänster och deras möjlighet att nå befolkningsgrupper samt finslipa och/eller förstärka sina nationella eller subnationella strategier i enlighet med detta,
- eftersträva att upprätthålla och förstärka sina processer och förfaranden för att erbjuda vaccin till barn vars vaccinationshistoria är okänd eller osäker,
- eftersträva att upprätthålla och stärka allmänhetens tillit till program för immunisering av barn och fördelarna med vaccination,
- eftersträva att öka hälsovårdspersonalens medvetenhet om fördelarna med vacciner och stärka deras stöd för immuniseringsprogrammen,
- förstärka utbildningen av hälsovårdspersonal och andra berörda experter på immunisering av barn,
- samarbeta nära med lokalsamhällen, så att alla berörda parter och nätverk involveras,
- identifiera grupper där vaccinationen är otillräcklig och se till att de har lika tillgång till barnvaccination,
- sörja för ett nära samarbete mellan berörda folkhälso-tjänster, pediatrika tjänster och primärvårdstjänster för kontinuerlig uppföljning och utvärdering av enskilda vaccinationsresultat, inbegripet om vaccination sker vid rätt tidpunkt från födelsen till vuxen ålder,
- eftersträva att förbättra laboratoriekapaciteten när det gäller diagnos och kontroll av sjukdomar som kan förebyggas genom vaccination,
- överväga att i förekommande fall använda innovativa vacciner som bevisats vara verksamma och kostnads-effektiva för att hantera folkhälsobehov som ännu inte uppfyllts,
- överväga att införa eller vidareutveckla system för information om immunisering, inbegripet bättre registrering när detta behövs, och system för säkerhetsövervakning av läkemedel,

15. UPPMANAR medlemsstaterna och kommissionen att

- vidareutveckla samarbetet mellan nationella och subnationella vaccinationstjänster, ytterligare finslipa och samordna övervakningen av vaccinationens omfattning samt rapporteringssystemen,
- eftersträva att förstärka övervakningen av sjukdomar som kan förebyggas genom vaccination, samt i förekommande fall förbättra såväl informationssystemen som immuniseringsregistren,

- överväga att utarbeta en metodologi för användning av gemensamma indikatorer för vaccination för att stödja EU-omfattande datainsamling i nära samarbete med WHO,
- överväga vilka system och förfaranden som kan bidra till att säkerställa en passande kontinuitet för immunisering av enskilda personer när de flyttar från en medlemsstat till en annan,
- främja förbättring av vaccinationsprogrammen,
- samarbeta för att ta fram skräddarsydda metoder och kommunikationsstrategier för att bemöta farhågorna hos personer som är skeptiska till nyttan av vaccination,
- utbyta erfarenheter och bästa praxis för att öka vaccinationen av barn mot sjukdomar som kan förebyggas genom vaccination, såväl generellt som bland befolkningsgrupper där vaccinationen är otillräcklig,
- i syfte att underlätta informationsutbytet mellan tillhandahållare av vaccinationstjänster och med stöd av Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) och Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) upprätta en icke uttömmande förteckning över uppgifter som man föreslår ska ingå i nationella och subnationella immuniseringskort eller hälsokorten; detta måste ske med vederbörlig hänsyn till medlemsstaternas egen folkhälsopolitik, samtidigt som man beaktar de uppgifter som ingår i de vaccinationsintyg som förtecknas i bilaga 6 till WHO:s internationella hälsostadgar; denna information torde vara lättfattlig inom EU,

16. UPPMANAR kommissionen att

- sörja för synergi mellan främjande av vaccination av barn och genomförande av relevant EU-lagstiftning och EU-politik, samtidigt som nationell behörighet respekteras fullt ut,
- tillsammans med ECDC och EMA och i nära samarbete med WHO och med beaktande av det arbete som hittills utförts av WHO, undersöka möjligheterna att
  - fastställa gemensamt överenskomna riktlinjer och metoder för att nå större befolkningsgrupper, bland annat evidensbaserade kopplingar mellan vaccination och sjukdomar,
  - fastställa gemensamt överenskomna metoder för att övervaka och bedöma vaccinationens omfattning och den faktiska skyddsnivån i samhället,

-
- fastställa metoder för att övervaka allmänhetens stöd för vaccinationsprogram,
  - underlätta utarbetande och genomförande av kommunikationsstrategier i syfte att nå personer som är skeptiska till nyttan av vaccination och ge dem tydlig och saklig information om fördelarna med denna,
  - ge riktlinjer och verktyg som hjälper medlemsstaterna att utforma effektiva budskap,
- utveckla flerspråkiga vaccinationsresurser inom EU för hälsovårdspersonalen och allmänheten i syfte att tillhandahålla objektiv, lättillgänglig (i webb- och/eller pappersform) och evidensbaserad information om vacciner och immuniseringssystem, inbegripet de vacciner som används i medlemsstaterna,
  - stödja regionala och EU-omfattande projekt för att öka tillgången till vaccination för gränsöverskridande grupper där denna är otillräcklig.
-